

Elballagtak az érettségizők

A ballagó gimnazistáktól elbúcsúzott a diákság nevében a 11. osztály képviselője, Merk Bálint

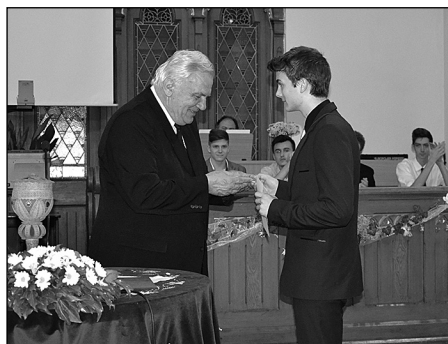
Fotók: Teveliné Matejdesz Anikó

Ez egy különleges osztály különleges beszéde, mivel mindenki gondolatai elhangoznak most. Ez az utolsó iskolai ünnepségünk.

Négy év telt el. Négy, kinek hosszú, kinek rövid év. Egy egyoldalas beszédbe belesűríteni a legjobb vagy akár az összes emlékünket, a legnehezebb feladat. Van aki már 12 éve az iskola tanulója, van aki csak a gimnáziumi éveit töltötte itt, és van olyan is, aki menet közben csatlakozott hozzánk, és itt mindenki életének egy új szakaszába lépett, és új barátokra tett szert.

Mikor megérkeztünk az erdei iskolába, még fegyelmetlenek és szeleburdik voltunk, amit tökéletesen tükröznek kifestőink, akarom mondani akkori tankönyveink. Azóta sok mindent tettünk le az asztalra, vagy éppen az asztal alá. Barátságok, szerelmi kapcsolatok szövődtek, melyek a mai napig tartanak, és hiszünk benne, hogy ezek nem érnek véget egyhamar. Gimnáziumi éveink alatt rengetegek változtunk. Egy csapattá kovácsolódtunk, összezokott életvidám kis családdá formálódtunk, ami nagyon fog hiányozni mindenkinek.

Napjaink általában nyugodtan, rengeteg vidámsággal teltek, persze voltak rosszabb napjaink is, de az osztályban elhangzó vicces vagy

Bellai Zoltán lelkipásztor adta át Bognár Zalának a Lorántffy-díjat

majdnem vicces poérok mindenkit felvidítottak. Ehhez gyakran hozzájárultak tanáraink is. Vannak, akik igazi viccekkel, persze szigorúan a tananyaghoz csatolva derítettek minket jókedvre, de vannak, akik csak vicces ötletekkel, mint például „akkor most írjunk röpdogát!” Lehet rágódni a múlton, hogy jaj de jó volt, majd utána sírni, hogy vége van, de ez butaság. Előttünk az élet és új fejezeteket kell nyitunk benne. Lehete búcsúzkodni, de én inkább üdvözlőnék. Üdvözlöm a jövőt.

Persze azért, hogy idáig eljutottunk, rengeteg embernek kell köszönetet mondanunk. Köszönjük szüleinknek a sok-sok támogatást, szeretetet és nevelő célzatú veszekedéseket, amiket a tanulás kapcsán kaptunk. Ha ti nem vagytok, mi sem lennénk itt, és nem lenne miért kö-

Zsigrai Edina kapta meg Matolcsy Zoltántól a Matolcsy-díjat

Molnár Tímea igazgató köszönti a végzősöket

szönetet mondanunk. Köszönjük tanárainknak a sok fáradozást, a dorgálásokat, és minden mást, ami megkönnyítette életünket.

Most egy különleges és kis közösségünkre jellemző idézettel zárnam beszédemet:

„Előbb-utóbb ez vagy az lesz, vagy így vagy úgy.” **HORVÁTH FRANCISKA MONDTA EL A 12. OSZTÁLYOSOK NEVÉBEN**